

като му прѣдавалъ, че Д. Ризовъ и Н. Тюфекчиевъ възложили нему да завѣжда прѣхраната на лицата, които ще извършатъ убийството, мърмѣлъ, че за тая цѣль билъ похарчилъ вече собствени 5—600 л.; при това забѣлѣжилъ, че паритѣ употребявалъ по на значението си чрѣзъ Караюлева — за ония, които той криялъ, а за лицата, които биле скрити въ бирхалето, той се распорѣждалъ лично.

Така подготвенъ по дѣлото на приготвяемия прѣвратъ, Лепавцовъ наченалъ да става отъ день на день по-довѣрно лице на авторитѣ му и свършилъ съ това, че не само Т. Георгиевъ, Ил. Георговъ и други подобни сж го считали за тѣхенъ съучастникъ, но даже и Петко Каравеловъ не всекога е можълъ да скрива отъ него завѣдванието дѣлата на сжществувавшия заговоръ, както това се вижда отъ по-нататъшнитѣ Лепавцови показания. По тоя начинъ той узналъ веднѣжъ отъ Ил. Георгова, че убийството на г. Стамболова е било дѣло рѣшено и то трѣбвало да стане *coûte que coûte*, безразлично гдѣ, отъ кого и какъ. Вслѣдствие на това, избирани сж като мѣста за убийството: Цариградското шоссе, при затваряннето на Народното Събрание или други пжтъ, когато отива за министерския съвѣтъ или по расходка. Самото же убийство много прѣди 15-й Мартъ 91 год. е било работа съвсѣмъ подготвена и до толкозъ, щото на заговоршицитѣ не е оставало освѣнтъ да уловятъ сгодния моментъ. За тая цѣль тѣ сж слѣдили вече стжпкитѣ на г. Стамболова. Така, единъ день прѣзъ есеньта 90 г., Тома Георгиевъ застапалъ на врагѣтъ на Лепавцовия дюгевъ, гдѣто се намиралъ и Илия Георговъ, и, слѣдъ пѣкои знакове и жестове, казалъ на послѣдния, че министра билъ въ аптеката на Странски. Веднага слѣдъ това Т. Георгиевъ заминалъ къмъ Панаховото кафене, а Илия Георговъ — по Цариградското шоссе. Тоя послѣдния тоже идвалъ веднѣжъ да го пита виждатъ ли е г. Стамболова да влиза въ дворецѣтъ. Другъ пжтъ, на скоро, пакъ дошелъ въ дюгевѣтъ му Т. Георгиевъ и му казалъ: „язжкъ, снощи не може да стане онази работа. Стамболовъ се расхождаше съ Грекова отъ Панаховъ до книжарницата на Лой, а онѣзи хора стояха въ градината и глѣдаха сеиръ“. Въ първитѣ числа на мѣсець Ноемврий с. г. Наумъ Тюфекчиевъ и Тома Георгиевъ се отбили при него и го пращали да отиде да види кой отъ министритѣ се намира въ Комановата берберница, тѣй като прѣдъ нея стоялъ стражаръ.